

Гудзь Є.В.

**Науковий керівник: Мельниченко Р.В., к.ю.н.,
завідувач кафедри правового забезпечення
безпеки бізнесу, адвокат
Державний торговельно-економічний університет,
м. Київ**

МЕНТОРСТВО ЯК ЗАСІБ ПОЄДНАННЯ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ І ПРАКТИКИ

Проблемою української юридичної освіти є розрив між теорією та практикою. Менторство - співпраця студента з досвідченим юристом, це допомагає майбутнім фахівцям швидше адаптуватися до реалій професійної діяльності [2, с. 58].

У світі така система широко використовується, зокрема у формі стажувань і наставницьких програм. В Україні ці інститути тільки набувають розвитку, проте їх впровадження має великий потенціал.

Менторство здатне стати дієвим механізмом поєднання науки, освіти та юридичної практики.

1. Проблема: Дисбаланс між теорією та практичною компетентністю

Класична методика викладання правничих дисциплін, що базується переважно на монологічних лекціях, часто призводить до формування у студентів значного теоретичного, але пасивного знання. Виникає дисбаланс між обсягом вивченого матеріалу та здатністю застосовувати його на практиці. Як наслідок, знижується рівень зацікавленості студентів, оскільки вони не бачать безпосереднього зв'язку між академічною догматикою та потребами сучасної юридичної професії [1, с. 18].

2. Менторство: Індивідуалізація та професійна орієнтація

Менторство є ефективним інструментом індивідуалізації навчального процесу та професійної орієнтації. Воно передбачає закріплення за студентами досвідчених фахівців, які виступають у ролі наставників. Функції менторства включають:

Контекстуалізація знань: Ментор допомагає інтегрувати теоретичні положення у практичний правозастосовний контекст, демонструючи реальні механізми роботи правової системи.

Розвиток «soft skills»: Під керівництвом ментора студенти вдосконалюють навички комунікації, ведення переговорів та етичного прийняття рішень, що є критично важливим для професійного успіху [2, с. 68].

Формування професійної ідентичності: Менторство сприяє глибокому розумінню цінностей та стандартів юридичної спільноти, що позитивно впливає на мотивацію та відповідальність [2, с. 70].

3. Інтерактивні методики: Активізація навчального процесу

Перехід до інтерактивного навчання є необхідною умовою для підвищення залученості студентів. Серед найбільш ефективних методик слід виділити:

Аналіз реальних судових прецедентів дозволяє розвивати критичне мислення та здатність до юридичної кваліфікації фактів.

Моделювання судових засідань: Цей метод формує навички публічної аргументації, підготовки процесуальних документів та дотримання судової процедури, імітуючи реальне професійне середовище [3, с. 94].

Правові клініки: Робота з реальними клієнтами під наглядом викладача забезпечує безпосередній практичний досвід та вчить працювати в умовах професійної відповідальності.

Застосування цих методик перетворює студента з пасивного отримувача інформації на активного суб'єкта навчально-дослідницької діяльності.

Щоб наша юридична освіта була успішною, а ми - конкурентоспроможними фахівцями, нам потрібен баланс між класичною теорією та практично-орієнтованими підходами.

У зв'язку з цим, пропоную до обговорення наступне питання:

В умовах обмежених ресурсів та великої кількості студентів, якими мають бути оптимальні моделі менторства, що дозволять ефективно масштабувати методики ?

Список використаних джерел:

1. Петренко І. В. Методика викладання юридичних дисциплін: інноваційний підхід до формування професійних компетенцій. Науковий вісник. Серія «Право». 2022. Вип. 8. С. 18-26. URL: <https://pathofscience.org/index.php/ps/article/download/1090/954>
2. Сидоренко Р. П. Менторство в юридичній освіті: роль та моделі реалізації. Вісник університету. 2021. № 5. С. 67-75. URL: https://lvphu.org.ua/wp-content/uploads/2025/03/Zbirnyk_Sydorenko_2022_.pdf
3. Гнатюк Л. А. Ефективні методи підвищення зацікавленості студентів у праві: практичні аспекти. Освіта і право. 2023. № 10. С. 90-98. URL: http://habitus.od.ua/journals/2023/53-2023/53_2023.pdf

Данко І.,
Науковий керівник: Возняковська К. А., д.ю.н., проф.,
в.о. завідувача кафедри цивільного, господарського права
та приватно-правових дисциплін,
Чернівецький навчально-науковий юридичний інститут
Національного університету «Одеська юридична академія»,
м. Чернівці

**АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ПРОТИДІЇ РЕЙДЕРСТВУ В УКРАЇНІ:
СУЧАСНИЙ СТАН І НАПРЯМИ РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ**

Рейдерство стало одним із найбільш небезпечних викликів сучасного українського суспільства. Воно руйнує принципи добросовісної конкуренції, дестабілізує економічні відносини та створює соціальну напругу. Протидія цьому явищу потребує системного бачення і взаємодії між державними органами, бізнесом і громадськістю. Адміністративно-правовий інструментарій, у поєднанні з прозорими процедурами державної реєстрації та цифровим моніторингом, має потенціал стати ефективним бар'єром для незаконного заволодіння майном.

Протиправне заволодіння активами суб'єктів господарювання – одна зі злободенних проблем сьогодення. Економічна злочинність, як соціальне явище, характеризується цілим комплексом суспільно небезпечних наслідків, а тому вимагає своєчасного реагування, організації належної протидії з боку правоохоронних органів, а також у цілому активізації діяльності всього механізму держави в цьому напрямі [7, с.512].

Дослідження механізмів рейдерських атак показує, що вони часто реалізуються через комбінацію адміністративних, фінансових та інформаційних інструментів. Реагування держави не може обмежуватися лише каральними заходами адже необхідним є і формування цілісної системи превенції, де адміністративний контроль, публічна підзвітність і міжвідомча координація виступають взаємопов'язаними елементами. Ефективна комунікація між органами юстиції, прокуратурою, поліцією та бізнес-асоціаціями формує довіру до антирейдерської політики як складової правової безпеки держави.

Як слушно зауважує О. Сидоров, «захист підприємства від рейдерських атак є вкрай важливим завданням, що потребує комплексного підходу. Для ефективного протистояння цьому негативному явищу компанії повинні застосовувати правові, фінансові та організаційні механізми захисту. Взаємодія з державними інституціями, дотримання принципів корпоративного управління та впровадження інноваційних технологій значно посилюють безпеку бізнесу. Проте досягнення реальних результатів можливе лише за умови подолання корупційних ризиків та зміцнення правової системи» [6, с.295].